

வெளதீக வசதீகளை அளதீதவல்

ஓரு புதீய சபை (கூடிவரும்) கட்டிடத்தைக் கட்டுதல் என்பது ஏராளமான ஆசீர்வாதத்துடன் கூடிய ஓரு சாத்திய நிகழ்வாகவே இருந்துள்ளது அல்லது இது ஓரு சபையை பிரிவினைக்குள்ளாக்கக் கூடிய விஷயமாக இருக்கக் கூடும். அதற்குப் பணம் செலவிடுதல் என்பது நிதி நிலைமை ரீதியான ஓரு அறைகூவலாக உள்ளது. இழந்துபோனதைத் தேடுதல் மற்றும் இரட்சித்தல் என்ற சபையின் ஊழியத்தை நிறைவேற்றச் சிறிதளவே எஞ்சியிருக்குமளவுக்கு, கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அதிகமான காலம், பணம் மற்றும் அக்கறை ஆகியவை செலவிடப்படக் கூடும். மற்றும், சபை (கூடிவரும்) கட்டிடமானது எவ்வாறு பயன்படுத்தக் கூடும் என்பது பற்றி அடிக்கடி விவாதம் எழுகின்றது. சபை (கூடிவரும்) கட்டிடம் பற்றி எழுப்பப்படக்கூடிய பல கேள்விகளைக் கையாள சபை நடத்துனர்கள் தயாராயிருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று இந்த உண்மைகள் ஆலோசனை தெரிவிக்கின்றன.

“சபைக்கு ஓரு சொந்தக் கட்டிடம் வேண்டுமா?”

சபைக்கு ஓரு சொந்த கட்டிடம் வேண்டுமா கூடாதா என்ற கேள்வியானது அநேகமாகக் கேட்கப்படாது, ஆனால் அது கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்வியாக உள்ளது. இந்த முன்மொழிதலுக்கு சார்பாகவோ அல்லது எதிர்ப்பாகவோ கூற்றுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட முடியும்.

கட்டிடத்தைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருப்பதில் உள்ள குறைகள்

ஓரு புறத்தில், சபையானது தனது காலத்தையும் பணத்தையும் ஓரு கட்டிடத்தின் மீது முதலீடு செய்யாதிருப்பதற்கு சில நல்ல காரணங்கள் உள்ளன. இந்தக் காரணங்களில் நான்கை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்.

1. சபைக்கட்டிடங்கள் தேவைப்படுவதில்லை. ஒவ்வொரு சபையும் தனது சொந்தக் கட்டிடத்தை கட்டிப் பராமரிக்க வேண்டும் என்று வேதாகமம் கேட்டுக் கொள்ளுவதில்லை. புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலங்களில் சபைகள், உறுப்பினர்களின் இல்லங்கள் மற்றும் கடனில் பெறப்பட்ட அல்லது வாடகைக்குப் பெறப்பட்ட அறைகள் உட்படப்

பலவகையான இடங்களில் கூடி வந்தன என்பது உறுதி. நான்காம் நூற்றாண்டில்தான் சபைக் கட்டிடங்கள் இருந்தன என்பதற்கான முதலாவது ஆதாரம் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது.¹

2. கட்டிடங்கள் அதிகமான காலம் மற்றும் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடும். சபைக் கட்டிடங்கள் பெரும்பாலும், சபையின் ஏராளமான பணம், காலம் மற்றும் கவனம் ஆகியவற்றைச் செலவிடுபவைகளாய் உள்ளன. சபைக் கட்டிடத்திற்குத் தொடர்பான பொருள்கள் பற்றியும், இந்த வசதிகளைப் பராமரிக்க எவ்வளவு பணமும் (நிதி அறிக்கையின் சதவிகிதம்) காலமும் செலவிடப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் பணிக் கூட்டங்கள் மற்றும் மூப்பர்களின் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றில் கலந்துரையாடுதலுக்கு அதிகமான நேரம் செலவிடப்படுகின்றது. சபையானது இதே அளவு கவனம், காலம் மற்றும் பணம் ஆகியவற்றை - உள்நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் - ஆத்துமாக்களை இரட்சிப்பதற்குக் கொடுக்குமென்றால், அதிகமான ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க வாய்ப்புண்டு. மற்றும், சபைக் கட்டிடத்தின் விலையானது மேலும் மேலும் உயருவதாகவே காணப்படுகின்றது. ஒரு சபையானது வளர்ந்தால், அது ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டுகின்றது, மற்றும் பிறகு அது ஒரு பெரிய கட்டிடத்தைக் கட்டுகின்றது, பின்னும் அது இன்னும் பெரிய கட்டிடத்தைக் கட்டுகின்றது. இந்தக் கால வேளையின் போது, அது தனது நிதிப்பட்டியலில் பெரிய சதவிகிதத்தை அதன் கட்டிடத்தில் செலவிடுகின்றது, மற்றும் அவ்வாறு அது தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். சில வேளைகளில் ஒரு சபையானது அதன் தேவைகளுக்கு, உதாரணமாக, சவிசேஷ ஊழியம் செய்வதற்கு ஒருக்காலும் நிதிகள் கொண்டிராததாகத் தோன்றுகின்றது.

3. சொந்தமாய்க் கொண்டிருத்தல் என்பது திறன் மிக்கதாக இருப்பதில்லை. குறைந்தபட்சம் ஒரு அம்சத்திலாவது, சபைக் கட்டிடங்கள் என்பவை காலம் அல்லது பணத்தில் திறன் மிக்கவைகளாகக் காணப்படுவதில்லை. பெரும்பாலான சபைக் கட்டிடங்களின் பெரும்பான்மையான பகுதிகள் - கலையரங்கம் மற்றும் வகுப்பறைகள் - பெரும்பாலும் ஒரு வாரத்தில் சில மணி வேளைகளுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு வியாபார நிறுவனமானது இப்படிப்பட்ட குறைவான பயன்பாட்டிற் கென்று ஒரு பெரிய கட்டிடத்தைக் கட்டுமா?

4. சபைக் கட்டிடங்கள் (சபையின்) வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவை அல்ல. சில சபைகள் சபைக் கட்டிடங்களைச் சொந்தமாய்க் கொண்டிராமலேயே வளர்ச்சியை அனுபவித்துள்ளன.

கட்டிடத்தைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருப்பதில் உள்ள

அனுகூலங்கள்

மறுபுறத்தில், ஒரு சபையானது சொந்தமாக சபை (கூடிவரும்) கட்டிடம் ஒன்றைக் கொண்டிருத்தலுக்கு நல்ல காரணங்கள் கொடுக்கப்பட முடியும்.

1. சபைக் கட்டிடங்கள் வழக்கமானவைகளாய் உள்ளன. நமது காலத்தில், சில சமூகங்களில் ஒரு சில சபைகள் அல்லது மதக்குழுக்களே தங்கள் சொந்தக் கட்டிடங்கள் இன்றி உள்ளன. வளருகின்ற மற்றும் வளராத சபைகள் யாவையும் விதிப்படி கட்டிடங்களைக் கொண்டுள்ளன.

2. கட்டிடங்களைத் திறன் மிக்க வகையில் பயன்படுத்த முடியும். கட்டிடங்களின் திறனற்ற தன்மை என்ற அடிப்படையில் அவைகளுக்கான மறுப்புகள் ஓரளவுக்கு, பின்வரும் வகையில் சந்திக்கப்பட முடியும்: அதிகம் திறன் மிக்க கட்டிடங்களைக் கட்டியெழுப்புவதால், மற்றும் அவற்றை வாரத்தில் சில மணி நேரங்களுக்கு அதிகமாக, சபையின் இலக்குகளுக்குச் சீர்பொருந்திய வகையில் உள்ள நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதால்.

3. கட்டிடத்தைச் சொந்தமாய்க் கொண்டிருத்தல் என்பது திறன்களைப் பயன்படுத்த வாய்ப்புக்களை அளிக்கிறது. சபைக் கட்டிட பராமரிப்புக் கென்று (எடுத்துக்காட்டாக விசேஷமாய் அட்டவணைப்படுத்த வேலை நாட்களில்) உறுப்பினர்களால் உவந்து அளிக்கப்பட்டு மற்றும் செலவிடப் பட்ட காலமானது ஊழிய நோக்கத்திற்காக அதிகம் நேரடியாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அவசியம் இராது. பல கிறிஸ்தவர்கள், தாங்கள் கட்டிடப் பணியைச் செய்ய முடியும் - தாங்கள் திறமை மிக்க தச்சர்களாக, குழாய் பொருத்துநர்களாக, மின்னியல் வல்லுநர்களாகப் பணியாற்ற முடியும் - ஆனால் சவிசேஷ ஊழியத்தைச் செய்ய முடியாது என்று நம்புகின்றனர்.

சபைக் கட்டிடத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா கூடாதா என்ற கேள்வியானது கேட்கப்படுமுன்பாகவே அதற்குப் பதில் அளிக்கப்படுவது வழக்கமாக உள்ளது. சபைக்கான சொந்தக் கட்டிடம் அல்லது வாடகைக் கட்டிடம் இன்றி ஒரு பிராந்திய சபையை அதன் உறுப்பினர்கள் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது.

“சபை கட்டிடத்தைக் கட்ட வேண்டுமா?

எங்கு? அதற்கு எவ்வாறு பணம்

செலுத்தப்படும்?”

ஒரு சபைக் கட்டிடம் போதுமற்றதாகக் காணப்படத் தொடங்கும் பொழுது பிறகேள்விகள் எழுகின்றன. அந்த வேளையில், ஒரு புதிய கட்டிடத்தைக் கட்டுவதா வேண்டாமா, அதை எங்கு கட்டுவது, மற்றும் அதற்கு எவ்வாறு நிதி அளிப்பது போன்றவற்றை சபை நடத்துனர்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

“நாம் கட்டுவோமா?”

சமீபத்திய வரலாறு நமக்குக் கூறுவதென்ன? 1960களில், வளரும் சபைகள் தங்கள் பழைய கட்டிடங்கள் 80 சதவிகிதம் (மக்களால்) நிறைக்கப் படும் பொழுதெல்லாம் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்ட வேண்டும் என்று சகோதரத்துவத்தின் “நிபுணர்கள்” அறிவுரை கூறிக் கொண்டிருந்தனர்.

பின்வருவது போன்ற கூற்றுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன: “ஒரு புதிய கட்டிடத்தைக் கட்டுங்கள். அதற்குச் செலவிடுவதற்காக நீங்கள் கடனாய்ப் பெற வேண்டிய பணம் குறித்துக் கவலைப்படாதீர்கள். அந்தப் புதிய கட்டிடம் உங்களிடமிருப்பதால் (சபைக்குள்) வரும் மக்கள் அதற்கான (கடனுக்கான) பணத்தைச் செலுத்தி விடுவார்கள்!”

பல விஷயங்களில், அறிவுரை பின்பற்றப்பட்டது ஆனால், முன்னுரைக்கப்பட்ட விளைவுகள் ஏற்படவில்லை. பெரும்பாலும் நடந்தது இதுதான்: 200 பேர் அமரக் கூடிய கலையரங்கத்தையும், சராசரியாக 170 உறுப்பினர்களையும் (வருகை தருபர்கள்) கொண்டிருந்த ஒரு சபையானது 500 பேர் அமரக் கூடிய ஒரு கலையரங்கத்தைக் கட்டும். பிறகு, புதிய கட்டிடமானது புதிய உறுப்பினர்களைக் கவரும் என்று மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடப்பட்ட வாக்குறுதியானது நடக்கவில்லை. இதன் விளைவாக, பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு 200 பேர் கொண்ட ஒரு சபையானது 500 பேர்கள் அமரக் கூடிய ஒரு கலையரங்கத்தில் ஒன்றுகூடி, செலவினங்களை ஈடுகட்டப் போராடி, வெற்றி குறைவுபடுதலினால் நம்பிக்கையிழந்து நிற்கும்.

1960களில் சபை வளர்ந்து கொண்டிருந்ததாகக் காணப்பட்டதால், மற்றும் “சபை கட்டிடம் கட்டும் பேரார்வம்” என்று அழைக்கப்பட்ட விஷயம் இருந்த காரணத்தினால், அமெரிக்க நாடு முழுவதிலும் இப்போது 150 முதல் 300 வரை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை கொண்ட சபைகள் பல நகரங்களில் 600 முதல் 900 பேர் வரை அமரும் வகையில் வடிவமைக்கப் பட்ட கலையரங்குகளில் கூடி வருகின்றன.² இந்த உண்மையின் விளைவுகள் இருமடங்கானவைகளாய் உள்ளன: (1) சபைகள் ஊனப்படுத்தும் கடனினால் பாரப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. The Christian Chronicles என்ற பத்திரிக்கையானது³ பல சபைகளினால் எதிர்கொள்ளப்பட்ட கடன் பிரச்சனை பற்றி - கூடிவரும் கட்டிடம் கட்டி எழுப்பதல் பற்றி ஞானமற்ற முடிவுகள் எடுத்ததால் கொண்டு வரப்பட்ட பிரச்சனை பற்றி - கட்டுரைகளின் தொடர் ஒன்றை வெளியிட்டது. (2) சபைகள் உற்சாகமிழப்பை எதிர்கொள்ளுகின்றன. ஞாயிற்றுக்கிழமை காலைகளில் வழக்கமாகக் கட்டிடத்தின் கால் பகுதி மட்டுமே நிரம்பியிருந்தலைக் காணுதல் மற்றும் கட்டிடத்தின் செலவுகளைச் சந்திப்பதற்காக சுவிசேஷ அறிவிப்புத் திட்டங்களைக் குறைத்தல் ஆகியவற்றிற்குச் செலுத்தப்படும் உளவியல் ரீதியான விலையானது கணக்கிட முடியாததாக உள்ளது, ஆனால் இது அநேகமாக சபையில் மற்ற பல சுகவீனங்களுக்குப் பங்களிக்கலாம்.

நியாயமாய் இருப்பதற்கு, பின் கண்ணோக்கானது முன் கண்ணோக்கை விட எப்பொழுதுமே மிகச் சிறந்ததாக இருக்கின்றது. 1970களுக்கு முன்பு சபையில் அதிகமான வளர்ச்சிக்கு “குழந்தைத்தனமான அதிரொலி” பொறுப்பாயிருந்தது என்று காண்பது இயலாததாக இருந்திருக்கலாம், அந்த அதிரொலியானது “வெடித்தலாக” இருக்கும், மற்றும் சபையின் வளர்ச்சியை பிறப்பு இறப்புப் புள்ளியியல் சார்ந்த காரணிகள் வலிவாகப் பாதித்திருக்கும். பல பகுதிகளில் பள்ளிகளும் கட்டிடங்களை அதிகமாகக் கட்டி, பின்வந்த ஆண்டுகளில் பள்ளிக் கட்டிடங்களை விற்றன

என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுதல் ஆறுதலாயிருக்கலாம். பள்ளிக் கழகங்கள் எதிர்காலத்தை முன் கண்ணோக்க முடியாதிருந்தால், மூப்பர்கள் அவ்வாறு செய்யும்படி நாம் ஏன் எதிர்பார்க்க வேண்டும்? பல பெரிய வியாபார நிறுவனங்கள் - சபைக்களுக்குக் கிடைத்திராத வசதிமிக்க முன்னறிவிப்பு செயல்முறைகளைப் பயன்படுத்தினாலும் கூட - அப்பொழுதும் தவறான முடிவுகளையே மேற்கொள்ளுகின்றன.⁴

நாம் எவ்வாறு முடிவு செய்ய இயலும்? ஒரு புதுக் கட்டிடத்தைக் கட்டியெழுப்புவது பற்றி என்ன கூறப்பட முடியும்? சபை நடத்துனர்கள், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கட்டுவதற்கு முடிவு செய்தல் என்பது சபையானது எப்பொழுதும் மேற்கொள்ளுகிற (உறுப்பினர்களின் சிந்தையில்) மாபெரும் முடிவுகளில் ஒன்றாக இருக்கலாம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அவர்கள், கட்டுவதா இல்லையா அல்லது எங்கு கட்டுவது என்று முடிவெடுப்பதற்கு முன்பாக, ஒரு நீண்ட கால வேளையாக உறுப்பினர்களைக் கலந்தாலோசித்தல், அவர்களின் அபிப்பிராயங்களை நாடி வரவேற்றல், மற்றும் உறுப்பினர்களை ஒரு பொது இசைவுக்கு வரச் செய்தல் ஆகியவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

மற்றும், கட்டுவதா இல்லையா என்று சபையானது முடிவெடுப்பதற்கு முன்பு, பல கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டும்.

“நமக்கு ஒரு புதிய கட்டிடம் தேவைப்படுவது ஏன்?” கடந்த காலங்களில், சபையின் பெருமிதம் அல்லது பிரசங்கியாரின் கர்வ உணர்வு என்பது, கட்டிடம் கட்டுவதற்கான முடிவில் குறிக்கோளுடன் செயல் விளக்கப்படுத்தப்படும் தேவை எதையாவது குறிப்பிடும் வகையில் செயல்பட்டுள்ளது. ஒரு புதிய கட்டிடத்தைக் குறித்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் பொழுது கேட்கப்பட வேண்டிய முக்கிய கேள்வி இதுவே: ஒரு புதிய கட்டிடமானது - ஆத்துமாக்களை இரட்சித்தல் மற்றும் அவர்களை இரட்சிக்கப்பட்டவர்களாகக் காத்துக் கொள்ளுதல் என்ற - சபையின் குறிக்கோளை நிறைவேற்ற உதவுமா?

“இதற்கு மாறாக வேறொரு வழி உள்ளதா?” கட்டிடத்திற்கான அதிகமான விலையைக் கருதுகையில், சபை நடத்துனர்கள் முடிந்தால் இன்னொரு வழியைக் கண்டறிய முயற்சி செய்ய வேண்டும். பல வழி முறைகளை சிந்திக்கப்படலாம்: (1) நிகழ்கால மற்றும் எதிர்காலத் தேவைகளைச் சந்திக்க தற்போதுள்ள கட்டிடத்தை புதுப்பிக்க மற்றும்/ அல்லது பெரிதாக்க முடியுமா? (2) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆராதனைக் கூட்டங்களை நடத்த முடியுமா? இந்த சாத்தியக்கூற்றினை சபை உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலோர் விரும்புவதில்லை, மற்றும் சபை நடத்துனர்கள் இந்த உண்மையை சிந்தையில் வைக்க வேண்டும், ஆனால் இந்த விருப்பத் தேர்வைக் கண்ணோக்குவதற்கு அவர்கள் போதிக்கப்பட முடியும். (3) சொந்தக் கட்டிடம் இல்லாமலேயே சபை செயல்பட முடியுமா? சபை உறுப்பினர்களில் பலர் இதற்கு “முடியாது” என்று கூறலாம் என்றிருக்கையில், குறிப்பிட்ட விஷயங்களில் இது ஒரு சாத்தியக் கூறாக இருக்கலாம்.

“கடந்த கால வளர்ச்சியானது எதிர்காலத்திலும் சபை வளர்ச்சியை

அவசியமாக அர்த்தப்படுத்துகிறது என்று நாம் யூகிக்க முடியுமா?” ஒரு புதிய கட்டிடமானது புதிய மக்கள் நமது ஆராதனைக் கூட்டங்களுக்கு வரக் காரணமாகும் என்று நாம் உறுதிப்படுத்த முடியாது! கடந்த கால வளர்ச்சி தொடருமா இல்லையா என்று தீர்மானிப்பதற்கு, சபையிலும் சமூகத்திலும் எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கக் கூடும் என்பது பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டறிய முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்: (1) இனியும் உண்மையாயிராத காரணிகளின் - எடுத்துக்காட்டாக, இப்போது இராத அல்லது சமூகத்தில் இப்போது புதிதாய் வருபவர்களைக் கொண்டு வராத ஒரு தொழிற்சாலையில் பணிபுரிவதற்காக மக்கள் இந்த சமூகத்திற்குள் கடந்து வந்தது போன்ற - காரணத்தினால் கடந்த காலத்தில் சபை வளர்ந்துள்ளதா? (2) சமூகம் முதிர்வடைந்து கொண்டுள்ளதா? இளம் மக்கள் வெளியேறிச் செல்லுகின்றனரா? (3) அப்பகுதியின் இயல்பான தன்மை என்னவாக உள்ளது? ஒரு பகுதியில் உள்ள சபையானது புதிய இல்லங்களைக் கட்டுவதை இலக்காகக் கொண்டுள்ளதா? ஒரு பகுதியில் உள்ள சபையானது நகரின் ஒரு அங்கமாகலாமா?

கட்டுவதா வேண்டாமா, எவ்வளவு பணம் செலவிடப்பட வேண்டும், என்ன கட்ட வேண்டும் மற்றும் எங்கு கட்ட வேண்டும் என்பவற்றைத் தீர்மானிப்பதில் இந்தக் கேள்விகள் யாவும் மற்றும் பிறகேள்விகளும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டும். ஜேம்ஸ் நிக்ஸ் அவர்கள் பின்வருமாறு ஆலோசனை அளித்தார்: “திட்டத்தின் வீழ்ச்சிப் பகுதியைப் பற்றி விசாரியுங்கள். கேட்க வேண்டிய எதார்த்தமான கேள்விகள்: ‘நாம் திட்ட மிட்டபடி வளராதிருந்தால் என்ன செய்வது?’; ‘பிரசங்கியார்கள் வேறு இடங்களுக்குச் சென்றால் என்ன செய்வது?’; ‘இந்த சபையானது எவ்வளவாய் நிலைப்புத் தன்மையுடையதாய் உள்ளது?’ உங்கள் சபையின் வருகை மற்றும் காணிக்கைப் பதிவேடுகளைக் கவனத்துடன் ஆராய்ந்து பாருங்கள்.”⁵

“நாம் எங்கு கட்டுவோம்?”

கட்ட வேண்டுமென்று முடிவு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றால், புதிய கட்டிடமானது எங்கு கட்டப்பட வேண்டும்?

மற்ற யாவும் சமமாய் இருக்கையில், பிரதான சாலை அல்லது சாலைகளின் அருகே, நெடுஞ்சாலைகளுக்குச் சலபமாய்ச் சென்றடையும் வழியுள்ள இடங்களில், மிகவும் பொதுவான இடத்தில், வளருகின்ற, உயர்தரமான இடத்தில் கட்டுதல் மிகச் சிறந்தது என்பது தெளிவு. (நிலவிற்பனைத் தொழிலில் மதிப்பு மிக்க மூன்று விதிகளைப் பற்றி நான் நினைவுகூருகின்றேன்: “இட அமைப்பு, இட அமைப்பு, இட அமைப்பு.”) எல்லாம் எப்பொழுதும் சமமாய் இருப்பதில்லை என்பதே பிரச்சனையாக உள்ளது. ஒரு சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் அவ்விடம் விட்டுச் செல்வதினால் மக்கள் தொகையில் சரிவு ஏற்படும் பொழுது சபையானது தான் கூடிவரும் இடத்தையும் மாற்ற வேண்டுமா? அது அவ்வாறு செய்கின்றதாயிருந்தால், அந்த சமூகத்தில் எவ்வாறும் மக்களுக்கு ஊழியம் செய்ய மாட்டார்களா? - விசேஷமாக எவ்வாறும் அவர்களுக்கு “ஜீவ தண்ணீரை” அளிக்க

மாட்டார்கள்? மறுபுறத்தில், விசுவாசம் உள்ள உறுப்பினர்கள் பலர் இருக்கும் இடத்தை விட்டுத் தொலைவில் இருப்பினும், அவர்களில் பலர் பழைய கட்டிடத்திலும் அது அமைந்துள்ள இடத்திலும் உணர்வுப் பூர்வமான பிணைப்புகள் கொண்டிருப்பினும், மற்றும் அவர்களில் சிலர் பழைய கட்டிடத்திற்கு நெருக்கமாயிருத்தலின் அடிப்படையில் தாங்கள் வாழுமிடங்களைத் தேர்ந்து கொண்டிருப்பினும், ஒரு சபையானது அதிகம் விரும்பத் தக்க இடத்திற்கு மாறிச் செல்ல வேண்டுமா?

கட்டுவதற்கு கோட்பாட்டளவில் மிகச் சிறந்த இடம் என்பது மட்டும் தவிர அதிகமான கேள்விகளை(யும்) சபையானது ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். சபை நடத்துனர்கள் எங்கு கட்டுவது என்று சிந்திக்கையில் உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களையும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

“நாம் கட்டிடத்திற்கு ஆகும் செலவுகளை எவ்வாறு செலுத்துவோம்?”

ஒரு சபையானது கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுகின்ற பொழுது அதற்காகும் செலவுகளுக்கான பணத்தைக் கையில் கொண்டுள்ள சூழ்நிலை ஏற்படுத்துவதில்லை.⁶ அப்பொழுது, புதுக் கட்டிடத்திற்கு எவ்விதம் நிதி அளிக்கப்படும் என்ற கேள்வியை சபை நடத்துனர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டும். இந்த விஷயத்தில், உயர்ந்த நிதியளிப்பில் (வழக்கமாய்) தாங்கள் நிபுணர்களாய் இருப்பதில்லை என்பது அவர்கள் நினைவுகூர வேண்டிய மிக முக்கியமான விஷயமாய் உள்ளது. அவர்கள் பட்சபாதமற்று இருப்பதும், ஆர்வமிக்கதல்லாத அறிவுரையை (பணம் அளித்தலை விட மற்றவற்றில் ஆர்வமுள்ள மக்களின் அறிவுரையைப் பெறுதல் என்று அர்த்தப்படுகின்றது.) நிதி விவகாரம் பற்றி தங்களைக் காட்டிலும் அதிக அறிவுள்ளவர்களிடமிருந்து பெறுதல் என்பதும் அவசியமாய் உள்ளது. *Christian Chronicle* என்ற பத்திரிக்கையில், “கடன் மேலாண்மை பற்றி விபூகவாதி குறிப்புகள் தருகிறார்” என்ற கட்டுரையில் ஜேம்ஸ் நிக்ஸ் அவர்கள் பின்வருமாறு அறிவுரை அளித்தார்:

அ. “சபைக்குப் புறம்பேயிருந்து போதுமான அளவுக்கு சட்ட ரீதியான மற்றும் நிதி நிலை ரீதியான ஆலோசனையைப் பெறுங்கள். சட்ட ரீதியான மற்றும் நிதி நிலை ரீதியான பதிவேடுகள் அனைத்தையும் சபை உறுப்பினர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்திருக்க வேண்டும் ... உங்களுக்கு அதிகமான பணத்தைக் கடன் கொடுப்பதிலிருந்து ஆதாயம் பெற நிற்கும் கடனளிப்பவர்களிடமிருந்து வரும் அறிவுரைகள் குறித்து எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.”

ஆ. உங்கள் பழைய உடைமையின் சந்தை மதிப்பு பற்றி ஏதார்த்த நிலைப்பாட்டில் இருங்கள். மதிப்பீடுகள் அடிக்கடி உயருகின்றன. கட்டிடம் உண்மையில் எவ்வளவுக்கு விற்கப்படப் போகின்றது என்பது உண்மைக் கேள்வியாக உள்ளது ... பழைய கட்டிடத்தை விற்குமுன் புதிய உடமைக்காகக் கடன்படுவது என்பது தொல்லை பிடித்த வியாபாரமாயிருக்கும் ...

இ. “உயர்ந்து செல்லும் செலவினங்களில் அடைபட்டுக்

கொள்வதைத் தவிர்த்து விடுங்கள். பலூன் செலுத்துதல் திட்டங்கள் நீங்கள் செலவிடக்கூடிய பணத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான பணத்தைக் கடனாகப் பெறும்படி உங்களை அனுமதிக்கின்றன ...”

ஈ. “திட்டத்தின் மேல் நிலையில் நிலைத்திருங்கள். நிதி நிலைக் குழுக்களின் ஆராய்ச்சியில் இருந்து நடத்துனர்கள் தங்களைத் தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. குறிப்பிட்ட நிலைகளில் எல்லாக் கணக்கீடுகளையும் ஆராய்வதற்கும் செயல்முறைகளை மதிப்பிடுவதற்கும் திட்டத்தை வடிவமைத்துக் கொள்ளுங்கள், மற்றும் ஆம் அல்லது இல்லை என்ற முடிவை மேற்கொள்ளுங்கள். ஆராய்வுச் செயல்முறையானது திட்டம் ஞானமற்றது என்பதாக வெளிப்படுத்தினால், திட்டத்தை நிறுத்திவிட மனதாயிருங்கள் ...”

உ. “புதிய கட்டிடத்துக்கு நிதியளித்தலுக்கோ அல்லது பழைய கடன் ஒன்றை நிர்வாகம் செய்வதற்கோ பல செயல்முறைகளை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்.”

“எவ்வகையான கட்டிடம் கட்டப்பட வேண்டும்?”

எவ்வகையான கட்டிடம் கட்டப்பட வேண்டும் என்றும் சபை நடத்துனர்கள் கேட்க வேண்டியது அவசியம். இந்தக் கேள்விக்குக் கடந்த காலத்தில் குறைந்த அளவே கவனம் தரப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான சபை கட்டிடங்கள் போதுமான அளவுக்குப் பெரிதாய் உள்ள கலையரங்கங்களைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் வேறு எவ்விஷயத்திற்கும் சிறிதளவே அக்கறை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வெளியிலிருந்து பார்ப்பதற்கு கட்டிடமானது, நான் எங்கோ கேள்விப்பட்ட விளக்கத்தின்படி கட்டிடக் கலையின் “முந்திய அற்பமான” பாணியினால் ஆனதாகத் தோன்றலாம்.

கட்டிடத்தைப் பொறுத்தமட்டில் குறைந்தபட்சம் ஐந்து பண்பினங்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டும்.

பொருள் செலவிடக் கூடிய தன்மை

ஒரு சபையானது தான் எவ்வளவு பொருள் செலவிட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மட்டுமே கட்ட வேண்டும் என்பது தெளிவு. கட்டிடத்திற்கு செலவிடப்படுவதை கவனத்திற்குரிய மற்ற விஷயங்களும் வரையறைப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மூப்பர்கள் உக்கிராணத்துவம் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்: “கர்த்தருடைய பணம்” அதிகம் செயல் வலிவுள்ள வகையில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட முடியும்? அவர்கள் உலகம் முழுவதும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் பொறுப்பு பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு சபையானது சுவிசேஷ உழழியங்களுக்கு அதிகப் பணம் செலவிட முடியும்படியாக கட்டிடத்திற்குத் தன்னால் செலவிடக் கூடியதைக் காட்டிலும் குறைந்த பணத்தைச் செலவிடலாம்.

அளவு

கலையரங்கமானது போதிய அளவு பெரிதாய் இருக்க வேண்டும்,

மற்றும் கலையரங்கத்தில் எவ்வளவு பேர் அமர முடியுமோ அவ்வளவு பேர் அமரக் கூடியதாக வகுப்பறைகளும் இருக்க வேண்டும். கூடுதலாக, பொருள் வைப்பதற்கும், அலுவலகத்திற்கும் பிறவற்றுக்கும் போதுமான இடம் இருக்க வேண்டும்.

ஐரா நார்த் அவர்கள், “சமான் நிலை” என்ற தனது புத்தகத்தில், நல்ல அறிவுரை அளித்தார். ஒரு சபையானது தான் ஒரு கட்டிடத்தினுள் செல்லும் முதல் நாளில் அதை நிரப்பக் கூடியதாயில்லாத வரையிலும் அப்புதிய கட்டிடத்தை ஒருக்காலும் கட்டக் கூடாது என்று ஆலோசனை அளித்தார். இவ்விதமாக புதிய கட்டிடம் சபைக்கு அதன் வளர்ச்சியை நிறுத்துகின்ற உளவியல் ரீதியான பின்னிழுவையாக இருப்பதற்கு மாறாக ஒரு உளவியல் ஊக்குவிப்பை அளிக்கின்றது.⁹

பயன்பாடு, நடைமுறைப் பண்பு அல்லது பயன் நிறைந்த தன்மை

கட்டிடமானது, அதன் நோக்கங்களில் பயன் நிறைந்ததாக இருக்கும்படி வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்: (1) எடுத்துக்காட்டாக, பாடுதல் என்பது கலையரங்கில் நிகழ்கின்றபடியால், சபையின் பாடுதலை எளிதாக்குவதற்காக, சபையின் பாடுதலானது மிகச் சிறப்பாய் ஒலிப்பதற்குத் தேவையான யாவற்றையும் உள்ளடக்குதல். (2) பிரசங்கித்தல் என்பது(ம்) கலையரங்கில் நடக்கின்றதால், பிரசங்கியார் தமது காட்சி உதவிப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதைச் சாத்தியமாக்குவதன் மூலம் பிரசங்கித்தலை எளிதாக்கும்படி கட்டிடம் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். (3) போதித்தல் என்பது வகுப்பறைகளில் நிகழ்கின்றது, எனவே அவைகள் போதித்தலை எளிதாக்கும்படி வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த நோக்க நிறைவுக்கு, கல்வியைப் பற்றி - குறிப்பாக வேதாகம வகுப்புகள் பற்றி - சிலவற்றை அறிந்துள்ள யாராவது வகுப்பறைகளை வடிவமைக்க உதவலாம் என்பது ஒரு நல்ல கருத்தாயிருக்கும். (4) போதித்தல் கலையரங்கத்தில் நிகழ்கின்ற தென்றால், கலையரங்கை ஆராதனை இடம் என்பதிலிருந்து வகுப்பறை யாக மாற்றுவது முடிந்த அளவுக்கு சுலபமாயிருக்கும்படியாக கட்டிடமானது வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். (5) சபையானது ஒன்றுகூடி, உணவருந்துகிறதென்றால், இவ்வகையான ஐக்கியம் நடைபெறச் சாத்தியக் கூறு இருக்க வேண்டும். (6) சபையானது, இளம் குழந்தைகளுடனுள்ள குடும்பங்களை ஈர்க்கலாம் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், அந்தப் பிள்ளைகளைக் கவனித்துக் கொள்ளுதலைச் சுலபமாக்கும் வசதிகள் இருக்க வேண்டும். (7) ஒன்று கூடிப் பார்வையிடுதல் என்பது உற்சாகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால், மக்கள் நின்று பேசுவதைச் சாத்தியமாக்கும்படி முகப்புக் கூடமும் பொது அறையும் போதிய அளவு பெரியவைகளாய் இருக்க வேண்டும்.

வனப்பு

பயன் நிறைதன்மை என்பது இன்றியமையாததாக உள்ளது, ஆனால்

வனப்பு என்பதும் கூட முக்கியமானதாகவே உள்ளது. குறைவாகக் கூறுவதென்றாலும் கூட, தேவனுக்குப் பிரியம் தரக் கூடியதாய் இருப்பதற்கு ஒரு கட்டிடமானது அழகற்றதாக இருக்க வேண்டியதில்லை. நடைமுறைக் குகந்த அதிகமான அளவு கட்டிடத்திற்கு வனப்பூட்டுவதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். கட்டிடத்தின் வெளிப்பகுதியானது வனப்பு நிறைந்ததாகவும், இயற்கை வனப்புடைய நிலப்பகுதியுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். கட்டிடத்தின் உட்பகுதியானது நன்கு பணி தீர்ந்ததாகவும், முடிந்த அளவு வசீகரத்தன்மை உடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்தப் பிந்திய பணியானது, சபை நடத்துனர்கள் தவிர பிறர் யாராவது கட்டிடத்திற்கு (பூச வேண்டிய) வர்ணத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இது நல்ல ரசனை கொண்ட விசுவாசமுள்ள பெண்களுக்கான ஒரு நல்ல வேலையாக இருக்கலாம்.

கலாச்சார ரீதியான ஏற்புடைய தன்மை

கட்டிடமானது அதன் கலாச்சாரத்திற்கு ஏற்புடையதாக இருக்க வேண்டும். நகர்ப்புறப் பகுதிகளுக்கு தக்கதாக உள்ளது எதுவோ, அது நகரின் உள்பகுதிக்குத் தக்கதாக இல்லாது போகலாம். மிக முக்கியமாக, அமெரிக்க நாட்டிற்கு ஏற்புடையதாக இருப்பது, பிற நாடுகளில் முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததாக இருக்கலாம். பிறநாடுகளில் அமெரிக்க சபைக் கட்டிடங்களை அப்படியே மீண்டும் உருவாக்குவதைத் தவிர்ப்பதில் சவிசேஷ ஊழியர்கள் கவனமாய்ச் செயல்பட வேண்டும்.

“சபையானது கட்டிடத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தும்?”

சபைக் கட்டிடத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது மற்றும் அதனை எவ்வாறு பராமரிப்பது என்பது பற்றியும் கேள்விகள் எழும்புகின்றன. பொதுவாக, சபைக் கட்டிடமானது, சபை செய்யும்படி தேவன் கொடுத்துள்ள பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு உதவிப் பொருளாகவே நினைக்கப்பட வேண்டும். அவை, சவிசேஷ ஊழியம், பக்தி விருத்தி யூட்டுதல், தர்ம காரியங்கள் மற்றும் ஆராதனை என்று தொகுத்துரைக்கப்படலாம். இவற்றைத் தவிர மற்ற நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சபை வசதிகளைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

இருப்பினும், இது நாம் சபைக் கட்டிடத்தில் உணவருந்தக் கூடாது என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. உணவருந்துதல் என்பது தன்னிலே முடிவடைகின்ற விஷயம் அல்ல; அது ஒரு நோக்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறையாக உள்ளது. “போஜன ஐக்கியத்தின்” முடிவாக பக்தி விருத்தி ஏற்படுதல் (சில வேளைகளில் சவிசேஷ ஊழியம்) உண்டாகின்றது.

சபைக் கட்டிடத்தைப் பிற நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்துதல் பற்றி அதிகம் கடினமான கேள்விகள் இருக்கலாம். இவற்றைக் குறித்து நாம் இரண்டு ஆலோசனைகளை ஏற்படுத்தலாம்: (1) எப்பொழுதும் கேட்கப்பட

வேண்டிய முக்கியமான கேள்வி இதோ: “முடிவில் விரும்பப்படுகின்றது என்ன?” செயல்பாடானது ஆவிக்குரிய நோக்கம் கொண்டிராததென்றால், அல்லது சபை செய்யும்படியாக தேவன் கொடுத்துள்ள பணிகள் எதையும் நிறைவேற்ற உதவுவதில்லையென்றால், அது செய்யப்படக் கூடாது. (2) சபைக் கட்டிடம் என்பது தன்னிலே, ஒரு அனுகூல வாய்ப்பாகவே உள்ளது, அது ஒரு தேவையல்ல என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். ஆகையால், அதைப் பற்றிய கட்டுப்படுத்தும் விதிகளை ஏற்படுத்துவதில் நாம் மெதுவாகச் செயல்பட வேண்டும்.

சபைக் கட்டிடத்தை நன்முறையில் பராமரிப்பதற்கான காரணங்கள் பற்றியும் கேள்விகள் எழும்பலாம். எடுத்துக்காட்டாக, சபைக் கட்டிடமானது, “கர்த்தருடைய பணத்தை”க் கொண்டு வாங்கப்பட்டதால், அது “பரிசுத்தமானது,” எனவே நாம் “பரிசுத்த இடத்தில்” அமைதியுடனும் பயபக்தியுடனும் இருக்க வேண்டும் என்று சிலர் நினைக்கலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு சிந்தனையை நாம் தடை செய்ய வேண்டும். “சபைக் கட்டிடம்” என்பது “பரிசுத்த இடத்திற்கு” சமமானதாக இருப்பதில்லை, அல்லது, அது ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கோ அல்லது தேவாலயத்திற்கோ இணையானதாகவும் இருப்பதில்லை. ஆசரிப்புக் கூடாரமும் தேவாலயமும் சபையின் நிழலாய் இருந்தனவே தவிர, சபைக் கட்டிடத்தின் நிழலாய் இருந்ததில்லை. சபையும் கட்டிடமும் ஒருக்காலும் குழப்பப்படக் கூடாது. சபை என்பது எப்பொழுதுமே மக்கள் கூட்டமாய்த்தான் இருந்துள்ளதே தவிர, அது ஒருக்காலும் ஒரு இடமாக இருந்ததில்லை.

அதே வேளையில், சபை (கூடிவரும்) கட்டிடத்தைப் பராமரிக்க நல்ல காரணங்கள் உள்ளன. இந்தக் காரணங்களுக்காக நாம் இதைப் பராமரிக்க வேண்டும்: (1) அது நமக்குரியது - நாம் அதற்கு நமது பணத்தைக் கொண்டு செலவழிக்கின்றோம். (2) அது நம்மில் எவராவது ஒருவருக்கு மட்டும் உரியதல்ல - அதாவது, அது முற்றிலுமாக என்னுடையது அல்ல. ஒரு கருத்தில், அது பொதுச் சொத்தாக உள்ளது; மற்றும் நாம் பொதுச் சொத்துக்களை அல்லது மற்றவர்களின் சொத்துக்களைப் பராமரித்தல் என்பது அவசியமானதாக உள்ளது. (3) கட்டிடத்தை நன்கு தோற்றம் அளிக்கும்படி பராமரித்தல் என்பது சபை ஒரு நேர்மறையான சுய தோற்றம் கொண்டிருக்கவும், பார்வையாளர்கள் திரும்பி வருவதை உற்சாகப்படுத்தவும் உதவும்.

முடிவுரை

ஒரு புதிய கட்டிடத்தைக் கட்டியுள்ள ஒவ்வொரு சபையும் வளர்ச்சியை அனுபவிக்கத் தவறியது அல்லது பொருளாதாரத் தொந்தரவுகளை விளைவாகப் பெற்றது என்று கூறிவிட முடியாது என்பது உறுதி. இன்றைய நாட்களில் மேன்மையாய் விளங்கும் சபைகளில் பல, தங்கள் கட்டிடங்களை “சபை கட்டிடப் பேரார்வம்” இருந்த காலத்தில் கட்டியிருந்தவைகளேயாகும்.

சபைகள் ஒருக்காலும் கட்டிடம் கட்டக் கூடாது என்று கூறுவதற்காக

அல்ல, ஆனால் அவைகள் கட்டு முன்பு சரியான கேள்விகளைக் கேட்க உரிமை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறுவதற்காகவே இது எழுதப்பட்டுள்ளது. கட்டியெழுப்புவதென்று முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்ட உடனே, சபை நடத்துனர்கள் “அதைச் சரியாகச் செய்தல்” என்பது அவசியமாகின்றது. உண்மையிலேயே ஒரு புதிய கட்டிடம் தேவையாயிருந்து, அது நன்கு வடிவமைக்கப்பட்டு, தக்க வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பொழுது, சபை செய்யும்படியாக தேவன் கொடுத்த பணியை நிறைவேற்ற உதவுவதில் அது (அக்கட்டிடம்) ஒரு உன்னதமான கருவியாக இருக்க முடியும்.

குறிப்புகள்:

¹“கான்ஸ்டன்டைனின் காலம் வரையிலும் குறிப்பாய்க் கட்டப்பட்ட (சபை) கட்டிடங்களை நாம் காண்பதில்லை. ஒரு கூட்டம்கூட அனுமதிக்கப்பட்ட எந்த இடமும் திறிஸ்தவர்கள் கூடிவரச் சாத்தியமுள்ள இடமாய் இருந்தது.” Everett Ferguson, *Early Christians Speak* (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1971), 76. ²ஐரா நார்த் அவர்கள் இப்பிரச்சனையை, “அதிகம் கட்டி குறைவாய்ப் பயன்படுத்துதல்” என்று குறிப்பிட்டார், *Balance* (Nashville, Tenn.: Gospel Advocate Company, 1983), 41. ³Joy L. McMillon and R. Scott Lamascus, “Two churches say it was a mistake,” *Christian Chronicle* 45 (November 1988): 1, 6; “Financial perils sap church vitality,” *Christian Chronicle* 46 (January 1989): 1, 6; “Churches find successful debt, ministry balance,” *Christian Chronicle* 46 (March 1989): 1, 6. ⁴எடுத்துக்காட்டாக, Coca-Cola கம்பெனியானது பெரும்பாலான மக்கள் “பழைய” கோக்கையே விரும்புகின்றனர் என்பதைக் கற்றுக் கொள்ள மட்டுமே முடிந்த வகையில், ஒரு புதிய கோக்கை விற்பனைக்கு விட்டது. எனவே, பழைய கோக்கானது “Coca-Cola Classic” என்ற பெயரின் கீழ் தொடர்ந்து விற்கப்பட்டது, மற்றும் “புதிய” கோக்கானது இன்னமும் விற்கப்பட்டாலும் கம்பெனியானது அதன் மதிப்பைப் பற்றி ஒன்றும் கூறாது மௌனம் காத்தது. ⁵Quoted in Joy L. McMillon and R. Scott Lamascus, “Churches find successful debt, ministry balance,” *Christian Chronicle* 46 (March 1989): 6. ⁶“இது ஒரு விதியாக உள்ளது. ஒரு புதிய கட்டிடத்திற்குப் பணம் செலவிட முடியுமென்று நம்பி கட்டிட நிதிக்காகப் பணத்தைச் செலவிடும் சபைகள், தங்கள் நிதி(வளர்ச்சியை)க் காட்டிலும் கட்டிடச் செலவுகள் விரைவாய் உயருவதைக் கண்டறிகின்றன. இருப்பினும், விதிவிலக்குகள் இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, சில சபைகள் ஒரு விசேஷித்த (பணம்) சேகரித்தலை மேற்கொண்டு புதிய கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்படுவதற்கு முன்போ அல்லது கட்டி முடிக்கப்பட்ட உடனோ முழுவதையும் (அல்லது பெரும்பகுதியை) செலுத்துகின்றன. ⁷Quoted in Joy L. McMillon and R. Scott Lamascus, “Churches find successful debt, ministry balance,” *Christian Chronicle*, 46 (March, 1989): 6. ⁸“பைசாவில் ஞானத்துடனும், ரூபாயில் மதியினத்துடனும்” இருப்பதை - செலவுகளின் ஓரங்களைக் கத்தரித்து விட்டு, பிற்பாடு அது அவர்களை வேட்டை யாடத் திரும்பி வரும் நிலையை - தவிர்க்க வேண்டியதும் அவர்களுக்கு அவசியமாகும். ⁹North, 42-44.